

Reflexions d'un Jubilat

*La FATEC de Catalunya
un lligam d'associacions
del bé de la gent gran cuida
cercant raó i solucions.*

*Desitgem viure en família
voltats de fills i de néts
volem vida associativa
per defensar els nostres drets.*

*Tots units, que estel ens guia,
tots venim del mateix tronc,
tots viure en pau i harmonia
i la família és tot el món.*

*Si ets volgut, atès i cuidat,
si et parlen amb dolç somriure,
si ets comprès i ets estimat,
així ens fa goig encara el viure.*

*Sembrar-ne bona llavor,
reforçar sempre els pilars
un món més acollidor
per petits, joves i grans.*

*Del bon seny fem-ne palesa,
convivim amb germanor,
amb flama d'amor encesa
lluitem per un món millor.*

*Mirar endavant i avançar,
si és necessari sofrir,
cal reivindicar i lluitar,
queda molt per conquerir.*

*Al jubilat acomodament,
un viure de qualitat,
que sigui atès en tot moment,
que llar i pa té guanyat.*

*La humanitat, font de vida,
de la llavor l'infant creix,
la senectut ocàs de vida,
l'ancianitat tot s'ho mereix.*

*Mantenim l'avinentesa,
conservem la relació,
amb una amistat ben entesa,
treballem sempre amb unió.*

*Gent gran de la terra catalana,
cercant i units en un immens anell,
l'anell que envolta ballant la sardana,
ajuntant l'amor, l'esperit i el seny.*

*Joia cantem per Catalunya il·luminada,
arreu petits i grans en fort aplec,
cercant-ne sempre la senyera enlairada,
nostre nord, i la nostra guia la FATEC.*

Manel Rius i Cugat

Escrit llegit per un matrimoni amb motiu de les seves noces d'or

*Estimats germans, familiars i amics,
Com haureu observat, l'ornamentació floral de
l'església té colors de tardor. Nosaltres som ja a la
tardor de la vida i és un moment oportú per reflexionar.*

La vida comença a la primavera. Broten les plantes, floreixen les flors, tot és llum, claror, alegria. Nosaltres la veiem en els nostres néts. Ells són a la primavera de la vida. Tots van creixent, obrint-se a la vida, resplendents.

Després de la primavera, ve l'estiu. Les flors maduren i donen fruits molt variats. Així els nostres fills són a l'estiu de la seva vida. Ells han donat i donen fruits esponerosos.

L'estiu passa, ve la tardor. Cauen les fulles. Aquí és on som nosaltres, els nostres germans, cosins, amics. La tardor també és bonica. Pot ser daurada. Potser per això el que avui celebrem se'n diu bodes d'or.

I després de la tardor, l'hivern. És el que ens espera. Com serà? Serà llarg? Serà fred? No ho sabem. Sigui com sigui, l'esperem amb confiança i serenor.

Però sempre, després d'un hivern ve una nova primavera. Allí és on retrobarem els nostres pares, germans i amics que avui trobem a faltar. I aquesta primavera, n'estem convençuts, serà eterna.

Antoni i Dolors

Reflexió

*Ja no puc pensar de pressa,
descanso en el pensar.
El pensar no el puc pas veure,
però pensant hi veig més clar.*

*Pensar en coses mal fetes
és un malviure constant.
Si els pensaments són alegres
somriem només pensant.*

*Pensem en coses senzilles
amb il·lusió com infants.
Pensant he passat molts dies
i alguns més que passaran
recordant amb alegria
que era nen, jove, i sóc gran
amb sort de seguir pensant.*

*El meu cos es podrà fondre;
He fet més que molts faran.
No podré pensar de pressa,
diran que estic descansant
el meu esperit serà lliure
per a poder seguir pensant.*

Valentí Belmonte i Tàpies